

"Ходіння з Богом"

Автор: Доктор Едвін Д. Роелс

Чи хотіли б ви жити життям, яке угодне Богу? Ви можете! Незважаючи на те, що сила зла дуже велика, і ви можете відчувати себе дуже слабким, Біблія вчить нас, що Бог, за Своєю добротою, дарує нам все необхідне, щоб ми могли жити життям, яке догоджає Йому і прославляє Його (2-Петра 1:3-4).

Це, звичайно, не означає, що ми ніколи не згрішимо або не зробимо щось неправильне. Але це означає, що Бог дійсно допоможе нам жити таким життям, яке прославляє Його, задовольняє Його і гідна Його, - якщо ми щиро бажаємо жити так і постійно молимося про те, щоб іти разом із Ним щохвилини кожного дня.

Багато християн, однак, продовжують акцентувати на своїх слабкостях та провалах, а також на силі зла у світі. Те, що вони говорять, може бути правдою, але, підкреслюючи негативне, вони часто не беруть до уваги або мінімізують ті численні уривки з Біблії, які говорять нам про благодать Бога, про Його силу і про обіцяну перемогу тим, хто зі смиренням прагне служити й прославляти Його.

Якщо ми продовжуємо акцентувати на негативі, то, ймовірно, ми не молитимемося з упевненістю в тому, що Бог дійсно допоможе нам жити життям, яке Йому до вподоби. Фактично ми можемо навіть дійти до того моменту, коли почнемо очікувати невдачі! А через деякий час ми просто упокоримося з думкою, що "все одно ніхто ніколи не може догодити Богу, тим більше я".

Тому ми починаємо з акценту на позитивному вченні Біблії про святість і послух. Хоча тільки Ісус досконало і завжди виконував волю Свого Батька на небесах, ми виявимо, що в Біблії є розповіді про багатьох людей, які високо цінують своє життя, віру та послух. Крім того, ми дізнаємося, що Біблія дарує нам безліч обітниць і чудове підбадьорення, коли ми зі смиренням і щирістю прагнемо йти з Богом!

БОГ КЛИЧЕ НАС ДО СВЯТОСТІ ТА ПОСЛУХУ

Біблія часто закликає нас поводитись так, як Бог хоче, щоб ми жили. Іноді вона наголошує на тому, якими будуть наслідки, якщо ми виберемо не довіряти та не коритися Йому. Але знову і знову Біблійні автори закликають нас бути святими й слухняними, тому що Бог святий, і нам слід бути подібними до Нього, тому що ми Його представники в занепалому і грішному світі. Ми повинні прославляти Його.

Невіруючому світу необхідно чітко розуміти різницю між життям у темряві та життям у світлі. Шлях послуху – це шлях благословення та радості. Бог не дає нам законів і заповідей, щоб зробити наше життя важчим і складнішим, тому що Він бажає нам лише найкраще. Не може бути жодного довгострокового задоволення чи радості, коли ми вибираємо йти своїм власним шляхом, а не Його. Не може бути більшої радості, ніж коли, завдяки Його благодаті та своєму вибору, ми йдемо з Ним щохвилини нашого життя.

ПОСИЛАННЯ НА СВЯТЕ ПИСЬМО

1- Петра 1:15-16 але за Святим, що покликав вас, будьте й самі святі в усім вашім поведженні, бо написано: Будьте святі, Я бо святий!

1-Кор.3:16 Чи не знаєте ви, що ви Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває?

2-Кор.7:1 Отож, мої любі, мавши ці обітниці, очистьмо себе від усякої нечисти тіла та духа, і творімо святиню у Божім страху!

До Ефесян 5:8-10 Ви бо були колись темрявою, тепер же ви світло в Господі, поведьтеся, як діти світла, бо плід світла знаходиться в кожній добрості, і праведності, і правді. Допевняйтеся, що приємне для Господа

До Ефесян 5:15-17, 19,20 Отож, уважайте, щоб поводитися обережно, не як немудрі, але як мудрі, використовуючи час, дні бо лукаві! Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля Господня. Розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа, дякуючи завжди за все Богові й Отцеві в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа,

До Филип'ян 1:9-11 І молюсь я про те, щоб ваша любов примножалась ще більше та більше в пізнанні й усякім дослідженні, щоб ви досліджували те, що краще, щоб чисті та цілі були Христового дня, наповнені плодів праведності через Ісуса Христа, на славу та на хвалу Божу.

До Тита 2:11-13 Бо з'явилася Божа благодать, що спасає всіх людей, і навчає нас, щоб ми, відцуравшись безбожності та світських пожадливоростей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішнім віці, і чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаси нашого Христа Ісуса,

2- Петр.3:14 Тож, улюблені, чекаючи цього, попильнуйте, щоб ви знайшлися для Нього нескверні та чисті у мирі.

1Іван.3:3. І кожен, хто має на Нього надію оцю, очищає себе так же само, як чистий і Він.

ЛЮДИНА, ЯКА ХОДИЛА З БОГОМ ТРИСТА РОКІВ.

На початку книги Буття розповідається про чоловіка, на ім'я Енох (Буття 5:21-24). У багатьох відносинах Енох, здавалося б, був "звичайною" людиною, яка жила, як і всі інші. Він одружився, мав дітей та онуків і повсякденно займався своїми справами. Але в ньому було щось дуже особливе. Згідно з віршами 22 і 24, Енох "ходив перед Богом". Цей близький зв'язок з Богом був настільки особливим, що Енох був узятий безпосередньо на небеса, не зазнавши смерті. Ми не знаємо точно, що має на увазі Біблія, коли каже, що "Енох ходив із Богом", але очевидно, що він жив таким чином, що Бог був дуже задоволений ним. Послання до Євреїв 11:5 свідчить, що до того, як Енох був узятий на небеса, "яке було свідчено, що він догодив Богові". І це не було чимось випадковим. Буття 5:22 говорить, що "Енох ходив з Богом 300 років". Таким чином, очевидно, що Енох жив день за днем і рік за роком перебував у любові та близькому спілкуванні з Богом. Він був чудовим прикладом людини, яка не тільки знала Божу волю, але вірно і послідовно робила те, що Бог від неї хотів. Ця думка повинна принести нам підбадьорення, оскільки ми дізнаємося, що була людина, яка щодня

жила життям, угодним Богові, в той час, коли більшість людей навколо нього не любили Бога і не служили Йому.

ІНШІ ЛЮДИ, ЯКІ ХОДИЛИ З БОГОМ

Якби Енох був би єдиною людиною в Біблії, яку похвалили б як того, хто догодив Богові, то ми могли б подумати, що ми не маємо можливості навчатися в нього. Але він не єдиний. Він, можливо, винятковий, тому що ми не знаходимо нічого негативного про нього, але він безумовно не єдина людина, яка радувала Бога своїм життям.

Розглянемо такі уривки з Біблії:

Бут.6:9. Це ось оповість про Ноя. Ной був чоловік праведний і невинний у своїх поколіннях. Ной з Богом ходив.

Бут.7:1. І сказав Господь Ноеві: Увійди ти й увесь дім твій до ковчегу, бо Я бачив тебе праведним перед лицем Своїм в оцім роді.

Йов.1:1,8. Був чоловік у країні Уц, на ім'я йому Йов. І був чоловік цей невинний та праведний, і він Бога боявся, а від злого втікав. І сказав Господь до сатани: Чи звернув ти увагу на раба Мого Йова? Бо немає такого, як він, на землі: муж він невинний та праведний, що Бога боїться, а від злого втікає.

Дії.13:22. А його віддаливши, поставив царем їм Давида, про якого й сказав, засвідчуючи: Знайшов Я Давида, сина Єссеевого, чоловіка за серцем Своїм, що всю волю Мою він виконувати буде.

1-Сам.13:14. А тепер царство твоє не буде стояти, Господь пошукав Собі мужа за серцем Своїм, і Господь наказав йому бути володарем над народом Своїм, бо ти не виконав, що наказав був тобі Господь.

1-Цар.3:6. А Соломон відказав: Ти зробив був велику милість із рабом Своїм Давидом, батьком моїм, як він ходив перед лицем Твоїм правдою та праведністю, та простотою серця з Тобою. І зберіг Ти йому ту велику милість, і дав йому сина, що сидить на його троні, як є й цього дня.

Пс.16:3,5 Ти випробував моє серце, навістив уночі, перетопив Ти мене, й не знайшов чогось злого. І роздумував я, щоб лихе з моїх уст не виходило. Зміцняй стопи мої на дорогах Твоїх, щоб кроки мої не хиталися!

Пс.100:2-3 придивлятимуся до дороги невинного. Коли прийдеш до мене? Я буду ходити в невинності серця свого серед дому мого. Не поставлю я перед очима своїми речі нікчемної, діло відступства ненавиджу, не приляже до мене воно.

Матв.1:19 А Йосип, муж її, бувши праведний, і не бажавши ославити її, хотів тайкома відпустити її.

Мар.6:20. Бо Ірод боявся Івана, знаючи, що він муж праведний і святий, і беріг його. І, його слухаючи, він дуже бентежився, але слухав його залюбки.

Лук.1:6. І обое вони були праведні перед Богом, бездоганно сповняючи заповіді й постанови Господні.

Лук.2:25. І ото був в Єрусалимі один чоловік, йому ймення Семен, людина праведна та благочестива, що потіхи чекав для Ізраїля. І Святий Дух був на ньому.

Дії.10:2,22. З усім домом своїм він побожний був та богобійний, подавав людям щедрю милостиню, і завжди Богові молився. А вони відказали: Сотник Корнилій, муж праведний та богобійний, слави доброї в усього люду юдейського, святим Ангелом був у видінні наставлений, щоб до дому свого покликати тебе та послухати слів твоїх.

Євр.11:4. Вірою Авель приніс Богові жертву кращу, як Каїн; нею засвідчений був, що він праведний, як Бог свідчив про дари його; нею, і вмерши, він ще промовляє.

Ці уривки, звичайно, не стверджують, що у згаданих людей не було жодних провалів, падінь та гріхів. Тільки Ісус був безгрішним (2-Кор. 5:21; Послання до Євреїв 4:15 і 7:26, 1-Петра 2:22; 1-Івана 3:5).

Однак ці уривки вчать, що ці люди щиро прагнули дотримуватися законів Божих, слухатися Йому, довіряти Йому і дотримуватися Його шляхів. Хоча їхні мотиви не завжди були досконалими й вони час від часу чинили серйозні гріхи (подумайте, наприклад, про значні падіння Ноя і Давида), і хоча вони недосконало любили Бога всім серцем, душею, розумом і силою, але все ж таки прагнули догодити Йому і насолоджувалися спілкуванням з Ним, ходячи з Ним у своєму повсякденному житті.

Всі ці люди були відомі своєю чесністю та посвятою Господу. Вони свідомо прагнули прославляти Бога і підкорятися Йому, при цьому їхні дії відповідали їхнім словам. Їхнє життя було сповнене позитивних бажань і щирих намірів, оскільки вони старанно намагалися виконувати волю Божу. І Бог схвалював їх і благословляв їх.

Такі люди дають нам велику наснагу. Енох, Ной та Йов, а також багато інших, любили та служили Богу, навіть у той час, коли більшість їх сучасників цього не робили. Їхнє життя ясно показує, що можливо ходити з Богом, навіть коли інші цього не роблять. Вони допомагають нам бачити й вірити в те, що Бог справді благословляє тих, хто щиро любить Його та довіряє Йому. Тому ніколи не слід впадати у відчай, що більшість людей навколо нас, як нам здається, живуть без бажання довіряти Господу і коритися Йому. Помилково дійти висновку, що святість і послух абсолютно неможливі для нас у середовищі зневіри та непослуху. Бог завжди вірний Своїм обітницям. Він ніколи не залишить тих, хто любить і кориться Йому.

ДЕЯКІ ОБІЦЯНКИ БЛАГОСЛОВІННЯ ПРАВЕДНИМ ЛЮДЯМ ЗІ СТАРОГО ЗАВІТУ

Пс. 1:1-3 Блажен муж, що за радою несправедливих не ходить, і не стоїть на дорозі грішних, і не сидить на сидінні злоріків, та в Законі Господнім його насолода, і про Закон його вдень та вночі він роздумує! І він буде, як дерево, над водним потоком посаджене, що родить свій плід своєчасно, і що листя не в'яне його, і все, що він чинить, щаститься йому! Дорогу бо праведних знає Господь, а дорога безбожних загине!

Пс.5:12. А всі, хто надію на Тебе складають, хай тішаться, будуть вічно співати вони, і Ти їх охорониш, і будуть радіти Тобою, хто любить Ім'я Твоє!

Пс.111:1. Блажен муж, що боїться Господа, що заповіді Його любить! Пс.111:4. Світло сходить у темряві для справедливих, Він ласкавий, і милостивий, і праведний!

Пс. 118:1-3 Блаженні непорочні в дорозі, що ходять Законом Господнім! Блаженні, хто держить свідоцтва Його, хто шукає Його всім серцем, і хто кривди не робить, хто ходить путями Його!

Пс.127:1 Блажен кожен, хто боїться Господа, хто ходить путями Його!

Пр.11:20. Серцем лукаві огида для Господа, а хто в неповинності ходить Його уподоба.

Пр.20:7 У своїй неповинності праведний ходить, блаженні по ньому сини його!

Єз.18:5. А чоловік, коли він справедливий, і робить право та справедливість,

Єз.18:9. уставами Моїми ходить, а прав Моїх дотримує, щоб чинити правду, справедливий такий конче буде жити, говорить Господь Бог!

ВЧЕННЯ НОВОГО ЗАВІТУ ПРО ХОДЖЕННЯ З БОГОМ

Ми всі знаємо, що спокуса є дуже реальною, і диявол дуже сильний (1 Петра 5:8). Ми також знаємо, що навіть деякі з найміцніших віруючих іноді впадають у гріх. Однак важливо, щоб ми не зосереджувалися насамперед на тих уривках, які описують силу нашого ворога або падіння народу Божого. Замість цього, якщо ми дійсно прагнемо ходити з Богом, ми повинні насамперед зосереджуватися на тому, ким ми є у Христі.

Коли ми зосереджуємося на собі, легко відчувати безсилля та усвідомлювати, що ми зовсім не здатні протистояти силам зла своїми власними силами. Однак, коли ми зосереджуємося на тому, ким ми є у Христі, то розуміємо, що у нас є набагато більше сили, ніж у тих, хто бажає знищити або відвести нас від Спасителя, якого ми любимо. Як нагадує нам апостол Іван, хоча наш ворог дуже могутній, але "більший бо Той, Хто в вас, аніж той, хто в світі." (1-Івана 4:4).

Ми повинні пам'ятати, що Христос спас нас не тоді, коли ми спочатку увірували в Нього, але й те, що Він продовжує допомагати нам долати гріх і диявола дією Святого Духа, який живе всередині нас. Так само як ми були спасенні вірою в Христа, ми повинні жити нашим повсякденним життям вірою в Нього і з вірою в Його обіцянки допомогти нам у наш час потреби. І якщо нам час від часу не вдається жити так, як хоче Бог, ми не повинні падати у відчай чи здаватися, але негайно сповідатися перед Богом, надіятися на Нього та Його прощення, а потім повертатися на вірний шлях за допомогою Господа.

Якби ми щиро не вірили, що Бог хоче, щоб ми жили життям, яке Йому до вподоби і яке Він дозволяє нам прожити, ми б постійно відчували розчарування та зневіру під час вивчення Біблії. Чим більше дізнавалися б про волю Бога для нашого життя, тим менше радості було б у нас, і тим більше зростало б відчуття безнадійності та розпачу. Але коли ми зосереджуємося на обіцянках Бога, а не на наших слабкостях, ми можемо

виявляти довіру і послух, що призводять до зростання у смиренні, вдячності, спілкуванні та радості.

І коли ми живемо так, то з вдячністю визнаємо, що все, що досягаємо, і всі перемоги, які переживаємо, можливі лише завдяки Його милості та благодаті. І, як наслідок, вся слава і хвала будуть віддані Йому, а не нам.

ПОСИЛАННЯ НА СВЯТЕ ПИСЬМО

Івана 15:3-5 Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті. Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградіні, так і ви, як в Мені перебувати не будете. Я Виноградина, ви галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви.

До Римлян 6:6-7 знаючи те, що наш давній чоловік розп'ятий із Ним, щоб знищилось тіло гріховне, щоб не бути нам більше рабами гріха, бо хто вмер, той звільнився від гріха!

Рим.8:9 А ви не в тілі, але в дусі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, той не Його.

Гал.5:16. І кажу: ходіть за духом, і не вчините пожадливості тіла,

Фил.2:13. Бо то Бог викликає в вас і хотіння, і чин за доброю волею Своєю.

До Галатів 5:24-25 А ті, що Христові Ісусові, розп'яли вони тіло з пожадливостями та з похотями. Коли духом живемо, то й духом ходімо!

1Кор.6:11 І такими були дехто з вас, але ви обмились, але освятились, але виправдались Іменем Господа Ісуса Христа й Духом нашого Бога.

Тит.2:14. що Самого Себе дав за нас, щоб нас визволити від усякого беззаконства та очистити Собі людей вибраних, у добрих ділах запопадливих.

До Тита 3:3-8 Бо колись були й ми нерозсудні, неслухняні, зведені, служили різним пожадливостям та розкошам, жили в злобі та в заздрощах, бридкими були, ненавиділи один одного. А коли з'явилась благодать та людинолюбство Спасителя, нашого Бога, Він нас спас не з діл праведности, що ми їх учинили були, а з Своєї милости через купіль відродження й оновлення Духом Святим, Якого Він щедро вилив на нас через Христа Ісуса, Спасителя нашого, щоб ми виправдались Його благодаттю, і стали спадкоємцями за надією на вічне життя. Вірне слово, і я хочу, щоб ти і про це впевняв, щоб ті, хто ввірував у Бога, дбали про добрі діла пильнувати. Для людей оце добре й корисне!

2-е Петра 1:3-4 Усе, що потрібне для життя та побожності, подала нам Його Божя сила пізнанням Того, Хто покликав нас славою та чеснотою. Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління.

1Іван.3:6. Кожен, хто в Нім пробуває, не грішить; усякий, хто грішить, не бачив Його, і не пізнав Його.

1Іван.3:9. Кожен, хто родився від Бога, не чинить гріха, бо в нім пробуває насіння Його. І не може грішити, бо від Бога народжений він.

До Євреїв 13:20-21 Бог же миру, що з мертвих підняв великого Пастиря вівцям кров'ю вічного заповіту, Господа нашого Ісуса, нехай вас удосконалить у кожному доброму ділі, щоб волю чинити Його, чинячи в вас любе перед лицем Його через Ісуса Христа, Якому слава на віки вічні.

Юди 1:24-25 А Тому, Хто може вас зберегти від упадку, і поставити перед Своєю славою непорочними в радості, Єдиному премудрому Богові, Спасителеві нашому через Ісуса Христа, Господа нашого, слава, могутність, сила та влада перше всього віку, і тепер, і на всі віки! Амінь.

ВАЖЛИВЕ НАГАДУВАННЯ

Попри те, що ми в першу чергу зосереджуємося на нашому зв'язку з Богом, важливо пам'ятати, що немає способу, яким ми можемо заслужити спасіння своєю святістю чи послухом. Ми не спасаємося від покарання та влади гріха на основі наших заслуг, а лише завдяки милості та благодаті Божій. Немає жодної людини, яка була б без гріха, і ніхто навіть не може почати спасати себе від справедливого суду Божого. Кожна людина, що приходить у цей світ, народжується під прокляттям гріха (Ефесян 2:3), і кожна людина за природою є об'єктом гніву Божого і схильна до вічного смертного вироку (Єв. Івана 3:36). Ми можемо отримати вічний і досконалий праведний стан тільки через віру в Ісуса Христа, Який по Своему милосерддю взяв на Себе наші гріхи й тому Його досконала праведність присуджується нам (Римлян 3:23-26; Римлян 5:1-2; 1 Коринтян 1 :30-31; 2-Коринтян 5:21).

Однак, коли Христос спасає, Він не тільки знімає з нас провину за гріх, але й дарує нам здатність боротися проти влади гріха і перемагати гріх (1 Коринтян 10:13). Як говорить старий християнський гімн, через Христа ми маємо "подвійне зцілення". Він спасає нас від гніву та очищає нас.

Сенс цього дослідження не в тому, щоб приходити до Бога за спасінням, а скоріше в тому, щоб йти з Богом у послуху та вдячності після того, як ми були спасенні. Якщо ви ще не зробили перший крок і не довірилися Христу, щоб отримати від Нього спасіння в подарунок, то вам абсолютно неможливо йти по життю з Богом! Але якщо ви істинний віруючий і щиро бажаєте жити для Бога кожен день свого життя, то можете з упевненістю очікувати, що Бог дасть вам здатність йти з Ним у послуху та радості.

БІБЛІЙНІ УРИВКИ, ЩО ВИДІЛЯЮТЬ ГРІХ І НЕВДАЧІ ЛЮДИНИ.

Досі ми підкреслювали важливість і можливість праведного ходіння перед Богом у цьому житті. Ми бачили, що в Біблії йдеться про безліч людей, яких називали "праведними" або "бездоганними" перед Господом. Вони щиро бажали ходити з Богом і жити так, щоб догодити Йому. Ці люди не були повністю вільними від невдач і гріха, але вони прагнули догоджати Господу, дотримуватися Його законів, довіряти та

слухатися Його. І якщо вони іноді впадали в гріх, то щиро каялися в цих гріхах і знову прагнули йти з Господом.

Однак, може здатися, що деякі уривки з Біблії нібито вчать, що неможливо вірно і послідовно ходити перед Богом. Як приклад можна навести такі уривки, як Псалом 53:3; Ісаї 64:6; до Римлян 3:10; до Римлян 7:15 та 1 Петра 5:8. Багато людей вірять, що ці тексти навчають тому, що неможливо жити так, щоб догодити Богові. Оскільки на ці тексти часто посилаються, коли обговорюють християнське життя, ми уважно розглянемо їх, перш ніж перейти до вивчення інших уроків про те, як Бог хоче, щоб ми жили. Якщо ми щиро віримо, що нам неможливо жити так, щоб догодити Богові, вивчення іншого вчення Біблії про те, як ходити з Богом не матиме великої цінності. Фактично, чим більше ми вивчатимемо, тим більше збентеженими та розчарованими ми станемо! Тому ми намагатимемося зрозуміти деякі з так званих "негативних" текстів, щоб дізнатися, чому вони насправді навчають нас.

ТЕКСТ НОМЕР ОДИН: ПСАЛОМ 52:4

"Нема добродіє, нема ні одного!..." Ці слова цитуються в Псалмі 13:3 і Новому Завіті в Посланні до Римлян 3:12. Крім того, в посланні до Римлян 3:10, 11 Павло каже: «Нема праведного ані одного; нема, хто розумів би; немає, хто Бога шукав би». Також книга Еклезіяста 7:20 вчить, що «Немає людини праведної на землі, що робила б добро й не грішила».

Щодо цих уривків, слід зазначити кілька фактів. Справді, кожна людина на землі за природою грішна і схильна до гріха (Ефесян 2:1-3). На цьому факті заснована доктрина "первородного гріха". Ця істина також підтверджується в Посланні до Римлян 3:23, де сказано: "бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави". Справді, немає нікого, хто народився б без грішної природи, і немає нікого, хто живе без гріха. Ми повинні чесно, зі смиренням визнати це. Ми також повинні розуміти, що єдиний спосіб ходити перед Богом і жити так, щоб догодити Йому, це насамперед прийняти нове життя від Святого Духа. Отримання нового життя називається "новим народженням", "народженням згори" або "відродженням".

Давид вважається автором цього псалму. Хоча Давид, звичайно, не був безгрішним у своєму житті. В інших псалмах він ясно висловлював своє палке бажання служити та догоджати Господеві. Наприклад, у Псалмі 100:2-3 написано, про бажання вести "невинне життя" і ходити у своєму домі "з непорочним серцем". Давид не був безгрішним, але він жив так, що Бог вважав його людиною "за Своїм серцем". Очевидно, Давид не мав на увазі у Псалмі 52:4, що ніхто ніколи не робить нічого, щоб догодити Богові!

Якщо Псалом 52:4 і паралельні уривки стосуються кожної людини на землі, то це означало б, що нічого по-справжньому не змінюється в житті людини, коли вона відроджується. Тоді не було б істотної різниці між життям тих, кого називають "праведними" або "бездоганними" перед Господом, і тих, кого описують як безбожних, грішних та злих. І якщо це було б правдою, то це означало б, що могутня справа Божя в житті віруючого (про яке йдеться у таких уривках, як Филип'ян 2:13, Колосян 1:29 та Ефесян 1:19-20), насправді не робить нічого, що стосується християнського життя. І це,

очевидно, не те, про що йдеться у Псалмі 52:4. Отже, це не означає, що ніхто ніде ніколи не робить нічого, що вважається "добрим" та "правильним" перед Господом.

Отже, виникає питання, чи описує Псалом 52:4 життя кожної людини на землі: чи то віруюча, відроджена в Дусі, чи все ще невіруюча? Очевидна відповідь полягає в тому, що цей текст не стосується життя віруючих, які були відроджені Святим Духом. Основне обґрунтування цього висновку полягає в тому, що в Біблії існує безліч уривків, які говорять про "добрі справи" людей, які знають і довіряють Господу і слухаються Його. Ці "добрі справи" ніколи не описуються в Біблії як "грішні" справи, "погані" справи або "погані" справи, а завжди називаються "хорошими". Дивіться такі уривки, як послання до Ефесян 2:10, до Колосян 1:10; 2 послання до Солунян 2:17; 1 Тимофію 2:10; 1 Тимофію 5:10, 25; Титу 3:1, 8, 14 та інші. Попри те, що добрі справи віруючих можуть не бути досконалими у всіх відносинах, вони безперечно відрізняються від справ невіруючих. І Сам Бог посилається на них у Писанні як на "хороші" справи.

ТЕКСТ НОМЕР ДВА: ІСАЇ 64:6.

"І стали всі ми, як нечистий, а вся праведність наша немов поплямована місячним одіж.

(1) Багато розглянутих вище зауважень щодо Псалма 52:4 також застосовні тут. Будь-яка невідроджена людина не може жити життям, яке угодне Богові. Навіть найкращі зусилля людини не будуть прийнятними для Бога. Ці зусилля не мотивовані істинною любов'ю до Бога, вони не здійснюються для слави Бога і не виходять з чистого та відродженого серця.

(2) Однак після того, як людина відроджується та отримує нове життя через Святого Духа, вона починає жити життям, яке догоджає Богові. Одне з найстаріших протестантських сповідань віри викладає це так:

Питання: "Що означає жити новим життям у Христі?"

Відповідь: "Це повноцінна радість у Богові через Христа і задоволення робити будь-яку добру справу, яку бажає Бог" (Гейдельберзький катехизис, День Господній 33).

(3) Хоча в Псалмі 52:4 та Ісаї 64:6 є деякі спільні риси, між цими двома уривками також є значна різниця. Псалом 52 починається з посилання на дурня, який говорить у своєму серці, що немає Бога. В Ісаї 64:6 ми чуємо крик людей, які вірять у Бога і навіть знають, що Він від них вимагає. Однак, мабуть, вони замінили справжній, щирий послух на зовнішнє, обрядове дотримання законів Бога. Вони робили щось із того, що Бог їм наказав робити, але їхні мотиви були нечистими, і їхні серця не були змінені. Вони були подібні до людей, описаних в Ісаї 1:10-17 та Ісаї 29:13, про яких Бог сказав: «За те, що народ цей устами своїми наближується, і губами своїми шанує Мене, але серце своє віддалив він від Мене, а страх їхній до Мене заучена заповідь людська». Отже, уривок з Ісаї 64:6 стосується людей, які можуть робити деякі "правильні" справи, але роблять їх за "неправильними" мотивами та неправильним чином.

(4) Люди, описані в Ісаї 64:6, безперечно не були в правильних стосунках з Богом, і вони це знали (див. вірші 5 і 7). Люди, про яких йдеться у вірші 6, явно відрізняються від людей, згаданих у вірші 5, які "із задоволенням роблять праве". Тут є значне протиріччя

між тими, хто живе для Бога і виконує Його волю і тими, хто цього не робить. Вірш 5 вказує на те, що можна робити праве та догідне Богові, і що існували люди, які це робили.

(5) Вірш Ісаї 64:6 не слід розуміти як опис людей, які щиро служать Господу у смиренні та з вдячністю роблять справи, які Бог присвятив для них (Ефесян 2:10). Ніде в Новому Завіті немає уривків, які дозволили б нам називати справи, призначені Богом, справи, що прославляють Христа і надихаються Духом, нечистою білизною в Його очах. Називати їх таким чином означає не тільки бентежити тих, хто їх робить, а й несправедливо перед Господом, який робить добрі справи можливими для виконання.

ТЕКСТ НОМЕР ТРИ: ДО РИМЛЯН 7:15

"Бо що я виконую, не розумію; я бо чиню не те, що хочу, але що ненавиджу, те я роблю."

Цей уривок викликає деяку плутанину з низки причин. Коментатори часто не згодні щодо того, чи описує цей уривок Павла до його навернення чи після.

(1) Якщо Павло тут посилається на своє життя до свого навернення, то він описує, яким був його стан, коли він ще жив як гордий і самоправедний фарисей. Він хотів служити Богу, але в нього не було духовної сили слідувати за Ним з чистими мотивами та чистим серцем. Коли Павло був молодшим, то був дуже уважним до зовнішнього дотримання закону. Він ніколи свідомо чи навмисно не порушував жодного з Божих законів щодо зовнішнього послуху. У цьому відношенні він вважав себе "бездоганним" (Філіп'ян 3:4-6). Павло мав "власну праведність" і вважав, що виконує все, що від нього вимагав закон. На тому етапі його життя він нічого не знав про досконалу праведність, яка могла б прийти в його життя через віру в Ісуса Христа. Якщо в посланні до Римлян 7:14-15 Павло дійсно описує своє "колишнє життя", то він посилається на духовну перемогу, яку здобув над своїм колишнім життям завдяки своїй вірі в Ісуса (Римлян 7:25-26). Павло також продовжує описувати чудову свободу від тягара закону, який він відчув завдяки дії Святого Духа в його житті (див. Римлян 8:2-4).

(2) Якщо ж у посланні до Римлян 7:14-15 Павло описує своє життя після навернення, то визнає, що він, як і раніше, боровся з силою гріха у своєму житті навіть після того, як став віруючим. Святе життя і послух не були для нього "автоматичними". Нове життя, яке стало можливим завдяки тому, що Святий Дух оселився в його серці, мало стати життям боротьби з силою його старої, гріховної природи, яка продовжувала кликати його на старий шлях. І ця боротьба продовжувалась навіть після його навернення.

Багато віруючих, які борються з силою гріха та спокусами у своєму житті, вдячні за те, що Павло описав свої переживання, коли він перебував у боротьбі з тими самими спокусами, з якими і вони стикаються. Попри щире бажання догодити Господу у своєму житті, вони шкодують, що іноді не роблять того, що Бог хоче від них.

(3) У цьому уривку Павло також нагадує нам про те, наскільки неможливо жити життям, яке приємне Богові, якщо ми покладаємося на нашу власну силу і добрі наміри. Як він писав у посланні до Римлян 7:18 і 20: «Знаю бо, що не живе в мені, цебто в тілі моїм, добре; бо бажання лежить у мені, але щоб виконати добре, того не знаходжу. Коли ж я роблю те, чого не хочу, то вже не я це виконую, але гріх, що живе в мені.». Написавши

так, Павло не виправдовує нічого, що може зробити неправильно. Скоріше він визнає, що сила гріха всередині нього залишається дуже сильною - навіть після того, як він став віруючим і навіть після того, як наповнився Святим Духом. Водночас Павло вказує, що це цілком можливо жити так, щоб перемогти гріх завдяки силі Святого Духа, Який живе в ньому. Саме про цю ПЕРЕМОГУ він хоче наголосити тут, а не про силу гріха чи силу його грішної природи. Всупереч тому, що сила гріха може бути дуже великою, сила Святого Духа набагато більша (див. згадані місця в посланні до Римлян 7:25 та у 8 розділі). Є кілька причин, з яких ми можемо стверджувати це впевнено. Майже у кожному уривку, в якому Павло посилається на християнське життя і говорить про необхідність жити справжнім християнським життям, він пише зі сміливістю та впевненістю. Апостол навіть закликає своїх читачів наслідувати його приклад. Якби він вважав, що не веде життя, угодне Господу, він напевно не спонукав би інших наслідувати його приклад! Розглянемо такі уривки:

1-е до Коринтян 4:14-17

Не пишу це для того, щоб вас осоромити, але остерігаю, як своїх любих дітей. Бо хоч би ви мали десять тисяч наставників у Христі, та отців не багато; а я вас породив у Христі Ісусі через Євангелію...Тож благаю я вас: будьте наслідувачами мене! Для цього послав я до вас Тимофія, що для мене улюблений і вірний син у Господі, він вам нагадає шляхи мої в Христі Ісусі, як навчаю я скрізь у кожній Церкві.

2Кор.1:12 Бо це нам хвала, свідчення нашого сумління, що в святості й чистості Божій, не в тілесній мудрості, але в Божій благодаті жили ми на світі, особливо ж у вас.

1Сол.2:10 Ви свідки та Бог, як свято, і праведно, і бездоганно поводитися ми між вами, віруючими!

2Тим.1:3 Дякую Богові, Якому служу від предків чистим сумлінням, що тебе пам'ятаю я завжди в молитвах своїх день і ніч.

1Кор.4:16 Тож благаю я вас: будьте наслідувачами мене!

ТЕКСТ НОМЕР 4: 1-Петра 5:8

"Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого."

Багато віруючих визнають могутність сатани у світі та вважають, що вони зовсім не в змозі протистояти його хитрощі, силі чи наполегливості. Якщо сатані вистачило розуму і сили переконати безгрішних Адама та Єву послухати його (Буття 3:1-7), то як ми можемо очікувати, що зможемо самотійно чинити опір йому? Сатана також зміг змусити Петра сказати слова, які спокушають Ісуса, невдовзі після того, як Петро рішуче сповідав свою віру в Нього як у Месію (Матвія 16:21-23). Пізніше сатана спокусив Петра заперечувати, що він взагалі знав Ісуса, у той самий час, коли решта також відмовлялася від Нього (Луки 22:31, 54-62). Сатана також зміг змусити Юду, одного з вибраних учнів Ісуса, зрадити Його так, що це призвело до Його смерті (Луки 22:3). За часів першої церкви сатана спокушав Ананію і Сапфіру брехати публічно перед людьми й перед Святим Духом, принісши ганьбу та безчестя першим віруючим (Дії 5:3-11).

Ще за часів Старого Завіту сатана активно спокушав, спокушав і вводив в оману, дурість, гріх і ганьбу навіть деяких з найсильніших віруючих (див., наприклад, падіння Давида, описані у 2-й книзі Самуїла 11:1-27, 2 -й книзі Самуїла 24:1-17, а також Соломона в 1-й книзі Царів 11:1-13). І коли ангельський вісник був посланий Богом до Данила, один із занепалих ангелів сатани зміг затримати цього вісника на 21 день (Даніїла 10:12-13).

Оскільки сатана настільки сильний, а ми часто настільки слабкі, може здатися, що сатана здатен перешкодити нам йти з Богом або жити життям, яке Йому до вподоби. І що ще гірше - ми можемо відчувати, що нічого не можемо з цим зробити. Але це зовсім не так!

Звичайно, це правда, що сатана може спокушати нас, щоб ми порушували Божі заповіді та засумнівалися у Богові. І також вірно, що він і його побратими-демони намагатимуться змусити нас грішити й падати. Але він не може змусити нас не підкорятися Богу або жити всупереч Його волі. Уважно поміркуйте над такими висловлюваннями:

1Кор.10:13. Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її.

1-е Івана 4:3-4 А кожен дух, який не визнає Ісуса, той не від Бога, але він антихристів, про якого ви чули, що йде, а тепер уже він у світі.

Ви від Бога, дітки, і ви перемогли їх, більший бо Той, Хто в вас, аніж той, хто в світі.

До Ефесян 6:10-18

Нарешті, мої брати, зміцняйтеся Господом та могутністю сили Його!

Зодягніться в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитрощів диявольських.

Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла, але проти початків, проти влади, проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби.

Через це візьміть повну Божу зброю, щоб могли ви дати опір дня злого, і, все виконавши, витримати.

Отже, стійте, підперезавши стегна свої правдою, і зодягнувшись у броню праведности, і взувши ноги в готовість Євангелії миру.

А найбільш над усе візьміть щита віри, яким зможете погасити всі огненні стріли лукавого.

Візьміть і шолома спасіння, і меча духовного, який є Слово Боже.

Усякою молитвою й благанням кожного часу моліться духом, а для того пильнуйте з повною витривалістю та молитвою за всіх святих,

2-е Петра 1:3-4

Усе, що потрібне для життя та побожності, подала нам Його Божя сила пізнанням Того, Хто покликав нас славою та чеснотою.

Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління.

1Іван.3:9 Кожен, хто родився від Бога, не чинить гріха, бо в нім пробуває насіння Його. І не може грішити, бо від Бога народжений він.

1Іван.5:18.

Ми знаємо, що кожен, хто народився від Бога, не грішить, бо хто народився від Бога, той себе береже, і лукавий його не торкається.

Ці уривки не вчать, що віруючі ніколи не зможуть зробити гріх, але вони чітко говорять про те, що перемога над гріхом і сатаною можлива завжди, якщо ми щиро бажаємо виконувати Його волю і з покірністю шукаємо дії сили Господа, щоб встояти перед спокусою. Сатана хотів би змусити нас вірити у протилежне. Йому б сподобалося, якби він міг змусити нас вірити, що неможливо чинити опір йому чи здобути перемогу над спокусою. Однак Бог дав нам багато підстав вірити, що перемога можлива. І Він також обіцяв, що ходіння перед Ним і служіння Йому завжди принесе нам більше радості та благословення, ніж гріх колись зможе надати нам.

Деякі люди можуть також посилатися і на інші уривки в Біблії, які, на перший погляд, вчать, що ми ніколи не зможемо здобути перемогу над гріхом і злом. З усім тим, подібні уривки повинні бути витлумачені й розумітися у світлі багатьох позитивних уривків, які запевняють нас у тому, що Бог хоче, щоб ми ходили перед Ним і Він робить це можливим.

ВЧЕННЯ ПРО ТЕ, ЩО БОГ КАЖЕ НАМ РОБИТИ ЧИ НЕ РОБИТИ.

Бог, у Своїй милості та благодаті, дозволяє нам жити у спілкуванні з Ним. Чим більше ми довіряємо Йому і слухаємося, тим більше радості знайдемо в пізнанні й виконанні Його волі. Він допомагає нам іти у світлі та утримуватися від темряви. Він дарує нам вдячне серце, щоб ми хотіли догодити Йому у всьому, що робимо. Він також дарує нам здатність любити інших і служити їм для Його слави.

Однак, коли ми робимо вибір на користь життя з Богом, слід пам'ятати, що нам доведеться часто боротися і долати безліч спокус. Можуть бути часи, коли важко буде бути тією людиною, якою ми хочемо бути і якою Бог хоче нас бачити. Робити добро та жити правильно – не автоматичний процес, і це не завжди легко. Але попри силу сатани й численні спокуси, Той, Хто в нас, більше Того, Хто у світі. Коли ми вдягаємось у повну зброю Божу (Ефесян 6), Бог дарує нам одну перемогу за іншою.

Щоб допомогти нам жити та з радістю виконувати волю Господа, Бог дав нам багато настанов і застережень. Читаючи Біблію, ми вчимося завжди бути пильними та мудрими, остерігатися того, що викличе ухилення від шляху Господнього й остерігатися того, що засмутить Його серце або принесе безслав'я Його Ім'я. Далі в цій статті ми докладно розглянемо деякі з цих настанов, застережень та заборон.

Концентруючись на тому, що повинні робити, ми зміцнімося та отримаємо підтримку, щоб уникати того, чого нам не слід робити. Прагнучи щиро догоджати Господу, ми матимемо менше часу, енергії та бажання займатися тим, що Йому не завгодно. Звичайно, зворотне також вірне. Якщо ми витрачаємо багато часу та енергії на те, що не догоджає Богові, у нас буде менше часу, бажання та енергії займатися тим, що догоджає Йому.

ПЕРША І НАЙБІЛЬША ЗАПОВІДЬ

Коли Ісусові Христу було поставлено запитання про те, яка з усіх заповідей найбільша, «Він же промовив йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою. Це найбільша й найперша заповідь». (Матвія 22:37- 38).

Ті, хто щиро любить Бога так, як Він заповідав, насолоджуватимуться плідним, осмисленим і радісним спілкуванням з Господом. Ті, хто не здатні полюбити Бога так, як Він цього вимагає, скоро ухиляться від Нього і залучаться до всіх видів справ, які зруйнують їхнє спілкування з Ним. Навіть якщо вони уникають певних дій, явно неприємних для Бога (наприклад, брехні, крадіжки, вбивства, перелюбу), вони все одно не зможуть насолоджуватися плідним і радісним спілкуванням з Богом, якщо не завжди ставитиму Його на перше місце у своєму житті та щиро любити Його всім серцем, душею та розумом.

У Нагорній проповіді Ісус підкреслив блаженство (благословення і радість) і важливість ставити Бога на перше місце в нашому житті, коли сказав: "Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться." (Матвія 6:33). Неважливо, що ми можемо вибрати робити або не робити, якщо ми не ставимо Бога на перше місце в нашому житті та не прагнемо прославити Його і догодити Йому у всьому, що ми робимо, наше життя ніколи не буде таким, яким воно могло б і повинно бути.

Христос також навчав, що коли ми ведемо святе життя і здійснюємо добрі справи, то не тільки догоджаємо Богові безпосередньо, але й спонукаємо інших прославляти Його. Він сказав: "Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі." (Матвія 5:16).

У Старому Завіті ми читаємо про радість і задоволення, яке вірні віруючі приносять Всемогутньому Богові, коли вони люблять, служать і слухаються Його. Пророк Софонія написав: "Господь, Бог твій, серед тебе, Велет спасе! Він у радості буде втішатися тобою, оновить любов Свою, зо співом втішатися буде тобою!" (Софонії 3:17).

Через кілька років після того, як Ісус повернувся до Свого небесного Батька, апостол Павло написав віруючим, які живуть у Коринті. Більшість християн Коринту вийшли з поганського середовища, наповненого гріхом. У багатьох випадках їм було важко чинити так, щоб жити у святості та послуху, як того вимагає Бог. Павло написав їм, щоб нагадати, що важливо завжди прагнути жити для Господа, щоб вони не робили. Він написав: "Тож, коли ви їсте, чи коли ви п'єте, або коли інше що робите, усе на Божу славу робіть!" (1 Коринтян 10:31).

Пізніше Павло написав церкви в Колосах: «І все, що тільки робите словом чи ділом, усе робіть у Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові й Отцеві." (до Колосян 3:17). Якщо ми щиро бажаємо йти з Господом, у нас не залишиться можливості й часу, коли ми можемо просто забути про Бога і йти своїм шляхом, ставлячи свої особисті бажання вище за нашу любов до Бога.

Якщо ми несвідомо ставитимемо Бога на перше місце у своєму житті, нам буде дуже важко йти в ногу з Ним. І якщо ми не будемо на одній хвилі з Богом, ми втратимо радість і благословення, які могли б випробовувати особисто, а також пропустимо

можливість стати благословенням для інших. Немає нічого важливішого в нашому ходінні перед Богом, ніж старанно і вірно докладати максимальне старання в тому, щоб догодити Богу і прославити Його у всьому, що ми робимо, говоримо або думаємо (2 Петра 1:5-11).

ДРУГА ВЕЛИКА ЗАПОВІДЬ.

Ісус тісно пов'язав нашу любов до Бога з любов'ю, яку ми повинні мати відносно інших. Після згадки про першу і найбільшу заповідь, Він сказав: «А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе. На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять» (Матвія 22:39-40).

Коли Христос говорив про те, що ми повинні любити інших, Він не мав на увазі наші почуття чи емоції щодо інших людей. Скоріше йдеться про наше ставлення до них чи нашу волю стосовно них. Не завжди вдається полюбити всіх. Але незалежно від наших особистих почуттів до інших, якщо ми щиро любимо їх, то завжди прагнемо того, що воістину краще для них. Ми не будемо носити в собі образи та не намагатимемося відплатити злом за зло (до Римлян 12:9-21). Справжня християнська любов до інших не є "природною". Це не те, що ми можемо зробити чи розвинути самі собою. Але коли любов Божа наповнює наші серця, вона може протікати через нас до інших - навіть якщо вони не дуже привабливі чи "улюблені". Протягом біблійної історії та історії людства можна знайти багато чудових прикладів тих людей, які виявляли подібну любов до тих, кого за людськими мірками неможливо було любити. Всі ці приклади демонструють не доброту людини, а скоріше реальність та силу любові БОГА.

ПОСИЛАННЯ НА СВЯТЕ ПИСЬМО

Матв.7:12 Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки.

Луки 6:27-28 А вам, хто слухає, Я кажу: Любіть своїх ворогів, добро робіть тим, хто ненавидить вас. Благословляйте тих, хто вас проклинає, і моліться за тих, хто кривду вам чинить.

Луки 6:35-36 Тож любіть своїх ворогів, робіть добро, позичайте, не ждучи нічого назад, і ваша за це нагорода великою буде, і синами Всевишнього станете ви, добрий бо Він до невядячих і злих! Будьте ж милосердні, як і Отець ваш милосердний!

1-е Івана 3:16-18

Ми з того пізнали любов, що душу Свою Він поклав був за нас. І ми мусимо класти душі за братів! А хто має достаток на світі, і бачить брата свого в недостатчі, та серце своє зачинає від нього, то як Божа любов пробуває в такому? Діточки, любімо не словом, ані язиком, але ділом та правдою!

1-е Івана 4:11-12 Улюблені, коли Бог полюбив нас отак, то повинні любити і ми один одного! Бога не бачив ніколи ніхто. Коли один одного любимо, то Бог в нас пробуває, а любов Його в нас удосконалилась.

Еф.4:32. А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!

До Ефесян 5:1-2 Отже, будьте наслідувачами Богові, як улюблені діти, і поведіться в любові, як і Христос полюбив вас, і видав за нас Самого Себе, як дар і жертву Богові на приємні пахощі.

Гал.5:14 Бо весь Закон в однім слові міститься: Люби свого ближнього, як самого себе!

БАЧЕННЯ СВЯТОГО ЗАВІТУ

Ще у Старому Завіті Бог дуже ясно вказував, що ті, хто не мав істинної любові до Нього і до ближнього, Йому не догоджали. Це було вірно навіть тоді, коли люди, здавалося, були слухняними Господу. Пророк Ісаї, говорячи від імені Бога, сказав: "І промовив Господь: За те, що народ цей устами своїми наближується, і губами своїми шанує Мене, але серце своє віддалив він від Мене, а страх їхній до Мене заучена заповідь людська," (Ісаї 29:13). Вони говорили правильні речі й навіть робили багато того, що Бог їм заповідав, але вони не любили Його щиро, не любили всім серцем. І, звичайно, вони не виявляли любові до своїх ближніх.

У першому розділі книги пророка Ісаї Бог звернув увагу на формальне і зовнішнє підпорядкування людей, коли вони молилися і приносили Йому жертви. Однак Він був надзвичайно незадоволений їхнім неправильним ставленням та відсутністю істинної любові до інших. Він сказав: «Омийтеся, очистіться; видаліть ваші злі діяння від очей Моїх; перестаньте робити зло; навчіться робити добро, шукайте правди, рятуйте пригніченого, захищайте сироту, заступайтеся за вдову» (Ісаї 1:16-17).

Пізніше, у цій же книзі, ми знову читаємо про гнів Бога на багатьох людей. Вони зовні підкорялися Його настановам про пост, але їхні серця не були належним чином і мотиви молитов були неправильними. Вони не виявляли істинної любові ні до Бога, ні до своїх ближніх. Тому, Бог відповідає людям: «Чи ж ось це не той піст, що Я вибрав його: розв'язати кайдани безбожності, пута ярма розв'язати й пустити на волю утиснених, і всяке ярмо розірвати? Чи ж не це, щоб вломити голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити? Що як побачиш нагого, щоб вкрити його, і не сховатися від свого рідного?» (Ісаї 58:6-7). Якби люди навчилися слухатися і любити Бога всім своїм серцем і якби вони полюбили інших, як самих себе, їхнє життя змінилося б кардинально. За словами Божими, записаним пророком Ісаєю: "тоді то засвітить у темряві світло твоє, і твоя темрява ніби як полудень стане, і буде Господь тебе завжди провадити, і душу твою нагодує в посуху, кості твої позміцняє, і ти станеш, немов той напоєний сад, і мов джерело те, що води його не всихають! тоді в Господі розкошувати ти будеш, і Він посадовить тебе на висотах землі, та зробить, що будеш ти споживати спадщину Якова, батька твого, бо уста Господні сказали оце!" (Ісаї 58:10b-11, 14).

Пророк Михей красиво і просто висловив слова Бога про те, що означає любити Бога і ближнього: "Було тобі виявлено, о людино, що добре, і чого пожадає від тебе Господь, нічого, а тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумирно" (Михей 6:8). Бог не хотів сказати, що всі інші Його заповіді є нікчемними або неважливими. Але Він хотів, щоб Його народ зосереджувався на внутрішньому відношенні любові, милосердя, правди та смирення. Без цього будь-який зовнішній прояв слухняності був би перед Ним нікчемним.

Підсумовуючи, зауважимо, що шлях з Богом буде джерелом радості та благословення для нас, якщо ми завжди пам'ятатимемо про те, щоб Бог займав перше місце у всіх сферах нашого життя і, якщо ми щиро прагнутимемо любити інших так, як ми любимо самих себе.

ЦІЛІ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ НАШОГО ШЛЯХУ З БОГОМ

Основна мета життя віруючого сильно відрізнятиметься від цілей невіруючих людей. По-перше, ми не будемо прагнути досягнення особистої слави, багатства, пошани чи задоволення для самих себе. Натомість основною метою нашого життя буде прагнення приносити честь і славу Богові.

Звичайно, не можна сказати, що це в корені неправильно прагнути досягнення багатства або слави в цьому житті, якщо ми робимо це чесно, справедливо і так, щоб це було завгодно Богу. Також ми не маємо права говорити, що не можна насолоджуватися безліччю прекрасних насолод, які дає нам Бог, а тому саме Він дозволяє нам насолоджуватися ними. Сама Біблія обіцяє, що якщо ми щиро насолоджуємось Господом, Він дарує нам відповідь за бажаннями наших сердець (Псалом 36:4). Однак накопичення матеріального багатства або земні насолоди не повинні бути нашою головною метою.

До того ж прагнення до земних і тимчасових цілей легко може відвернути нас від підтримки близьких і радісних спілкувань з Господом. Тому так важливо переконалися, що наше бажання отримати земні чи тимчасові благословення жодним чином не заважає нашому щирому бажанню та наміру прославити Господа у всьому, що ми робимо.

ПРОЧИТАЙТЕ ТАКІ БІБЛІЙНІ УРИВКИ:

До Колоссян 3:1-4 Отож, коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що вгорі, де сидить Христос по Божій правиці. Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі. Бож ви вмерли, а життя ваше сховане в Бозі з Христом. Коли з'явиться Христос, наше життя, тоді з'явитеся з Ним у славі і ви.

До Євреїв 12:1-2 Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що обплутує нас, та й біжім з терпеливістю до боротьби, яка перед нами, дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого.

Рим.6:20, 22 Бо коли були ви рабами гріха, то були вільні від праведности. А тепер, звільнившись від гріха й ставши рабами Богові, маєте плід ваш на освячення, а кінець життя вічне.

1-е до Тимофія 6:6-9 Великий же зиск то благочестя із задоволенням. Бо ми не принесли в світ нічого, то нічого не можемо й винести. А як маєм поживу та одяг, то ми задоволені будьмо з того. А ті, хто хоче багатіти, упадають у спокуси та в сітку, та в численні нерозумні й шкідливі пожадливі, що втручають людей на загладу й загибель.

Фил.3:14 я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі.

2-Тим.2:15 Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працівником бездоганим, що вірно навчає науки правди.

Лук.13:24 Силкуйтеся ввійти тісними ворітьми, бо кажу вам, багато-хто будуть намагатися ввійти, та не зможуть!

1-Сол.4:1 А далі, браття, просимо вас та благаємо в Господі Ісусі, щоб, як прийняли ви від нас, як належить поводитись вам та догоджувати Богові, як ви й поведетесь, щоб у тому ще більше зростали!

Рим.16:19 Ваша ж слухняність дійшла до всіх. І я тішусь за вас, але хочу, щоб були ви мудрі в доброму, а прості в злому.

До Филипп'ян 4:8-9 Наостанку, браття, що тільки правдиве, що тільки чесне, що тільки праведне, що тільки чисте, що тільки любе, що тільки гідне хвали, коли яка чеснота, коли яка похвала, думайте про це! Чого ви від мене й навчилися, і прийняли, і чули та бачили, робіть те! І Бог миру буде з вами!

ЧОМУ ПОТРІБНІ ПРАВИЛА І ЗАКОНИ ДЛЯ ВІРУЮЧИХ?

Біблія дає нам не лише спільні цілі та рекомендації, але й багато конкретних заповідей та настанов щодо Божої волі для нашого життя. Серед цих заповідей першими були десять заповідей, дані Богом Ізраїльському народові у Старому Завіті (Вихід 20). Бог також дав Своєму народу багато інших законів та заповідей, які стосуються практично кожної сфери життя. У Новому Завіті також міститься безліч заборон і настанов, яких християни покликані дотримуватися. Бог бажає, щоб ми не тільки тікали від певних гріхів, але, до того ж з бажанням і радістю застосовували ці настанови до всіх сфер нашого життя.

Коли ми потрапимо до раю, то нам уже не знадобляться жодні правила чи заповіді. Нам навіть більше не вдасться згрішити. Ми будемо повністю вільні від слідів впливу гріха, а сили зла, які зараз спокушають нас, будуть остаточно знищені.

Однак, у цьому житті нам все ще доводиться мати справу з нашою старою грішною природою. І, як нагадує нам апостол Павло, у нашій старій грішній природі немає нічого доброго (Римляни 7:18). Крім того, нам постійно потрібно бути напоготові через дії сатани та всіх сил зла в цьому світі, які налаштовані зробити все можливе для нашої поразки (1 Петра 5:8). Крім того, нас постійно оточують негативні приклади, соціальний тиск, грішні традиції та люди, які намагаються відвернути нас від Бога.

Тому для нас дуже важливо мати "попереджувальні" знаки, які надає Бог у Своїх правилах та заповідях. Ці застереження жодним чином не призначені позбавити нас радості в житті, а швидше допомогти нам уникати тих речей, які могли б привести нас до гріха і порушити радісне спілкування з Господом. Нам потрібні ці попередження. Без них ми легко заблукали б і пішли від Бога замість того, щоб слідувати за Ним. Дійсно, велике благословення мати закони та заповіді Божі! Народ Ізраїлю вважав себе

особливо благословенним, бо мав їх (Псалом 147:8-9 та Римлянам 3:1-2). І ми вважаємо так само!

А ЯК ЩОДО НАШОЇ СОВІСТІ?

Наша совість – це наше особисте почуття чи переконання щодо того, що правильно, а що неправильно. Совість може послужити нам як дуже корисний провідник, коли ми стикаємося з питаннями морального вибору. Однак це не означає, що завжди правильно слідувати їй! Наша совість може бути корисною, але вона не завжди "правильна". Якщо наша совість не сформована відповідно до Слова Божого та Його волі, то вона вестиме нас у неправильному напрямку! Совість не є надійним керівником навіть для людей, котрі щиро хочуть служити Господу своїм життям. Наприклад, апостол Павло ретельно дотримувався того, до чого його вела совість (Дії 26:4-5, 1- Коринтян 4:4; 1 Тимофію 1:13), але його життя не завжди було угодним Господу (Дії 9:1-4).

Також, можливо мати те, що Біблія називає «сліпим» або «спаленим» сумлінням (1- Тимофія 4:2; див. також Титу 1:15 і Євреям 9:14). Це совість, яка згодом була піддана впливу стандартів і діяльності, що не відповідають Біблії. Цілком можливо, що людина може робити щось так часто і так довго, що вона більше не вважає це неправильним, навіть якщо це явно суперечить Слову Божому і навіть тоді, коли сама визнавала, що це було неправильно.

Хоча совість не завжди спрямовує нас на "правильний" шлях, ніхто і ніколи не повинен свідомо робити щось, що явно суперечить його совісті, не має значення, в якій саме ситуації. Якщо хтось щиро вірить, що щось небажане Богові, то ніколи не повинен це робити! Якщо людина згрішить, то зробіть те, що вона щиро вважає неугодним Богові, і тоді це є гріхом (Римлян 14:23).

ЯКИМ ЗАКОНАМ, ДАНИМ ЧЕРЕЗ БІБЛІЮ, ТРЕБА СЛІДУВАТИ Й СЬОГОДНІ?

Оскільки в Біблії міститься безліч законів і заповідей, виникає питання: «Чи християни повинні підкорятися кожному з цих законів і сьогодні?» Якщо ні, то нам потрібно знати, які закони призначалися тільки для людей, які жили в минулому, і які з них дійсні для нас сьогодні.

Для відповіді на це питання важливо розпочати з розгляду законів Старого Завіту. Більшість із них можна поділити на три загальні категорії: цивільні, церемоніальні та моральні закони. Цивільні закони стосувалися переважно політичного чи національного життя народу Ізраїлю. Вони включали закони, що стосуються структури уряду і керівництва, організації суспільства, бізнесу, власності, військових справ, судової системи й так далі. Церемоніальні закони регулювали богослужіння та культове життя народу, такі як жертвоприношення, богослужіння у храмі чи скинії, обов'язки та відповідальність священників та інших духовних лідерів. Моральні закони охоплювали всі питання, що стосуються особистої святості та ставлення людей один до одного та до Бога. "Моральні" закони включали Десять Заповідей і безліч інших правил або норм, що стосуються особистої моралі, чесності, цнотливості, ділової діяльності, повсякденного життя та особистих відносин.

Багато цивільних законів Старого Завіту призначалися виключно для народу Ізраїлю за часів Старого Завіту. Ізраїльтяни були унікальним народом, який відрізнявся від усіх інших націй у світі. Бог був для них Правителем, Суддею та Законодавцем. Він був найвищою владою в кожній сфері та в кожній ситуації. Ті, хто служили лідерами серед Ізраїльського народу (будь то судді, царі чи законодавці), служили від Його імені та як Його представники. Вся влада належала Богові.

Оскільки віруючі сьогодні не живуть у країнах, де Єгова (Яхве) Бог визнається Царем і Господом, від них не потрібно дотримуватися всіх цивільних законів Старого Завіту. Водночас віруючі повинні визнати важливість та значущість цих законів як керівних принципів для свого життя. Наприклад, цивільні закони Старого Завіту вимагали справедливості, чесності, цілісності, піклування про бідних і людей тих категорій, які могли захистити чи підтримати себе. Отже, хоча у нас більше нема обов'язку дотримуватися всіх конкретних законів Старого Завіту, ми ніколи не повинні порушувати основні принципи, що лежать в їх основі.

До того, християнам завжди слід прагнути любити Бога і виявляти Йому послух у всіх сферах життя, включаючи політичну арену. "Дві найбільші заповіді", які обговорюються в цій статті, завжди й скрізь залишаються дійсними! Способи, якими дотримуються ці заповіді, можуть відрізнятися залежно від конкретної ситуації, але самі заповіді ніколи й ніким не повинні бути порушені.

Церемоніальні закони Старого Завіту були призначені виключно для народу Ізраїлю і більше не є обов'язковими для нас. Бог був присутній у храмі особливим чином, і саме там Йому мало поклонятися і приносити жертви. Сьогодні на землі більше не існує центрального місця поклоніння (храму чи скинії), де можна приносити жертви та дари. І, що важливіше, більшість церемоніальних законів вказували на пришествя і жертву Ісуса Христа. Коли Він прийшов на землю, помер за наші гріхи та воскрес із мертвих, стара система жертв та поклоніння перестала бути необхідною чи доречною (Дивіться, наприклад, Послання до Євреїв).

Моральні закони Старого Завіту також були дані конкретно народу Ізраїлю у Старому Завіті, але, як правило, вони не обмежуються певним часом, місцем чи групою людей. Тому більшість цих законів підтверджуються і повторюються у Новому Завіті та вважаються дійсними для всіх людей за всіх часів. Конкретне застосування цих законів може іноді різнитися залежно від часу чи місця, але основні вимоги законів залишаються незмінними.

Більшість законів і заповідей, даних у Новому Завіті, все ще дійсні для нас і донині, оскільки вони не обмежені певним часом чи конкретною ситуацією. Тим часом заповідь була дана для дуже специфічної або унікальної ситуації й тому не обов'язково застосовується сьогодні (наприклад, Луки 18:22). Крім того, Ісус Христос іноді давав заповідь, яка не була призначена для буквального виконання (дивіться, наприклад, Матвія 18:8-9). У більшості випадків досить ясно, чи дійсна заповідь Нового Завіту і донині, хоча трапляються випадки, коли у християн є розумні підстави мати різні погляди з деяких питань. Загалом, однак, основною проблемою віруючих є не знання того, що саме є правильним, а правильне виконання цих заповідей та вчинення правильних вчинків.

ВАЖЛИВЕ НАГАДУВАННЯ

При читанні чи вивченні законів Біблії завжди важливо пам'ятати, що ніхто ніколи не може бути виправданий перед Богом самим дотриманням цих законів (Римлян 3:20). Тільки Ісус Христос, який Сам бездоганно дотримувався законів Божих і приніс досконалу жертву за наші гріхи, може виправдати нас перед Богом (Матвія 5:17; 2 Коринтян 5:17-21; 1 Петра 1:18-19). Однак також вірно, що ті, хто щиро бажає жити перед Богом, знайдуть радість і благословення у дотриманні Його законів і, своєю чергою, стануть благословенням і для інших.

ПРОЧИТАЙТЕ НАСТУПНІ УРИВКИ З БІБЛІЇ:

До Римлян 3:21-25

А тепер, без Закону, правда Божя з'явилась, про яку свідчать Закон і Пророки. А Божя правда через віру в Ісуса Христа в усіх і на всіх, хто вірує, бо різниці немає, бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави, але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі, що Його Бог дав у жертву примирення в крові Його через віру, щоб виявити Свою правду через відпущення давніше вчинених гріхів,

Рим.7:6 А тепер ми звільнились від Закону, умерши для того, чим були зв'язані, щоб служити нам обновленням духа, а не старістю букви.

Євр.8:10 Оце Заповіт, що його Я складу по тих днях із домом Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!

РЕЗЮМЕ ТА ВИСНОВОК

Віруючі більше не живуть під тягарем усіх законів Старого Завіту. Однак через нашу грішну природу, владу сатани та грішного світу навколо нас, нам все одно потрібні закони, щоб спрямовувати нас у нашому повсякденному житті. Бог милостиво надає нам ці закони, щоб ми могли більш ясно знати Його волю, робити те, що Йому завгодно, і триматися осторонь того, що Йому не завгодно. Наша свідомість і совість, хоч і дуже важливі й часто дають нам правильний напрямок до дії, не є абсолютно надійним керівництвом. Нам потрібне Слово Боже, щоб уточнити нашу свідомість і спрямовувати наші думки та дії.

Хоча Бог чекає від нас і дає нам можливість жити так, щоб догоджати Йому, ми завжди повинні пам'ятати, що ніколи не можемо заслужити спасіння або заслужити прихильність Бога через життя послуху. Порятунком завжди є даром Божої благодаті. Дві найбільші заповіді, які Бог дав, ніколи не змінювалися і не зміняться.

Ці заповіді полягають, по-перше, у любові до Бога всім нашим серцем, душею, розумом і силою, і, по-друге, у любові до наших ближніх, як до себе самих. Конкретне застосування цих заповідей може залежати від обставин, у яких ми знаходимося, але самі заповіді є абсолютними та незмінними. Щодо цього стандарти Бога ніколи не змінюються.